

lep, daleč viden rokoko zvonik, značilnost mesta!

Cerkev zidana sredi 18.stol(okr.1750) Nad gl.vhodom pod zv.nikom v čedni, a že razpadajoči, rokoko portalni arhitekturi kronogram, ki ga nisem mogel prepisati. Oprava v cerkvi ometniško nič posebna, skoro malo pod normalo svoje dobe, vendar uredna, glede prilagoditve prostoru. Najzanimivejši je oltar križanega tr., kjer je res lepa podoba Marijina v svoji rokoko pretiranosti.

Stele, ICIX, 2.9.1920, str.1-1.

Posvečena 1751.

Slikarija v prezbiteriju na oboku, evangelisti. Na juž.steni angeli časte ke-lih. Signirano Pandur Sajče.

V arhitekturi že odmev klasicizma, prav tako v arhitekturi vel.in juž.stran. oltarja. Juž.stran.oltar ima odli ni kip križanega z Marijo in Janezom ter žaluj-očo M.Magdaleno.

Kipi disproporcionalni, zelo razgibani in ekspresivni. Uafinirana draperija. Avstrijska delavnica sr.18.stol., mogoče Tradec, Madgona ali podobno. Zelo obrazi neprimerno poslikani. Rokokojski manierizem, spada med najboljše svoje vrste pri nas.

Stele, CXXI, 11.8.1954, str. 24.

Slika sv. Katarine v vel.oltarju podpis Felix Barazzutti Pinxit Graz 1888. Slika Czenstochowske M.B. iz kapele v gradu.Pl.o.že popolnoma uničena.Deloma preslikana.

Stele, CXXVI, 7.8.1937, str.39.

Dolnja Lendava. Dne 19. maja 1669. je to župnijo vizitiral arhidijakon Mihael Busak. Cerkev sv. Katarine je stala "inter cincturam oppidi"; imela je tri oltarje, a posvečen je bil le veliki oltar. Zapisnik omenja tudi župnikovo knjižnico, v kateri je bil med drugim tudi rokopis komentara k Aristotelovemu delu Libri octo Physicorum (komentar Tomaža Akvinskega?). Nadalje rokopis "Tractatus de iure et iustitia" in komentar "in libris tres de anima" Aristotela. Župnik lendovski je bil takrat Marko Muraj, obenem prekmurski vicearhidijakon, ki je istega leta vizitiral ostale prekmurske župnije, ki so spadale pod zagrebško škofijo. Bilj obširen in zanimiv je zapisnik vizitacije v Dolnji Lendavi 27. maja 1688. Patronat je bil cesarski. Po priliki pred štirimi leti je bila cerkev požgana (gotovo po Turkih) z vso opravo vred, a takrat je že bila solidno pozidana in dovolj prostorna. Vendar še tudi l. 1692. ni bila celo gotova, l. 1693. pa pravi zapisnik, da je imela cerkev priprost lesen strop in je bila s hrastovimi škodljivami krita, l. 1698. sta bila prezbiterij in zakristija obokana. Prezbiterij je bil obrnjen proti iztoku in obokan, prejšnji svod je bil poškodovan po ognju, tudi na tlaku so se še poznale poškodbe po požaru. V cerkvi so bili le za silo postavljeni oltarji, na enem čudodelna Marijina podoba iz Čestrega. Najsvetejše se je hranilo v burzi za kanonsko tablico, ker še tabernaklja ni bilo. Tudi krstnega kamna in spovednice šeni bilo v cerkvi. Imela pa je cerkev tri srebrne kelihe s štirimi patenami in monštranco z bakrenim vznožjem in nekimi kipiči na vrhu. V tej monštranci se je nosilo Najsvetejšena Telovo, ko so prišli v Lendavo k procesiji župniki celega okrožja. V cerkvi je ~~kuč~~ bila tudi posebna kupa za abucijo pri obhajilu - nekak spomin na obhajanje pod obema podobama. Med bogoslužno obleko se omenja jo tri vela iz "Turške robe". Med knjigami se omenja zagrebški misal, pa nekaj madjarskih pridigarjev.

.....Zadnji zapisnik o vizitaciji v Dolnji Lendavi je z dne 13.

julija 1768. L. 1777. je namreč celo Prekmurje prišlo pod novo ustanovljeni somboteljsko škofijo. V tem zapisniku čitamo, da je bila cerkev l. 1750. na novo pozidana. Imela je štiri oltarje: veliki oltar sv. Katarine, stranski sv. Antona, sv. Florijana in device Marine. V zvoniku je viselo pet zvonov, ki so bili zlit v Gradcu. Veliiki je bil zlit l. 1758. ter je tehtal 9 stotov, 80 funtov, drugi je bil ulit 1711. s težo 6 stotov, tretji iz l. 1762, težak tri stote in 13 funtov, četrti iz l. 1711. težak 1 stot, 40 funtov, peti iz l. 1758, s težo 57 funtov.

Fr. Kovačič: Gradivo za prekmursko zgodovino, 4. Vizitacijski zapisi iz 17. in 18. stoletja.

ČZN. XXI. 1926. str. 9,10.

Župna cerkev še hrani star 13.5 cm visok kelih, ki ima na vnožku napis: Christophorus Banfi, liber Baro de Alsó Lindva 1608.

Literatura ista kot zgoraj, str. 11.

Sv. Katarina v D. Lendavi je omenjena leta 1334 v: Prekmurske župni je l. 1334 in 1501.

Fr. Kovačič: Gradivo za prekmursko zgodovino.

ČZN. XXI. 1926. str. 7.